

gimitet, at et afslag på en ansøgning om asyl rent faktisk fører til, at den afviste asylansøger udrejser af landet. Det følger af udlændingeloven, at der gives asyl til udlændinge, der efter internationale konventioner har krav på beskyttelse. Når en udlænding er meddelt afslag på asyl, er det således konstateret, at udlændingen ikke har behov for beskyttelse her i landet og ikke er i risiko for forfølgelse ved en tilbagevendt til hjemlandet.

På den baggrund finder jeg det rimeligt, at afviste asylansøgere overholder udrejsepligten og ubetinget medvirker til de foranstaltninger, der kan være nødvendige for udreisende.

På trods af de gennemførte initiativer er der fortsat en gruppe af afviste asylansøgere, der ikke udrejser frivilligt.

Regeringen afsatte i 2006 derfor 37 mio. kr., der bl.a. bruges repatrieringstiltag, herunder hjemrejserådgivning og rekognosceringsrejser, hvor afviste asylansøgere får mulighed for at besøge hjemlandet og blive bekendt med relevante forhold, herunder sikkerhed, infrastruktur, boligforhold og beskæftigelsesforhold.

Finanslovaftalen for 2007 indeholder finansiering af en videreførelse af vilkårsforbedringer for asylansøgere i 2007 og 2008.

Pengene er også blevet anvendt til at gennemføre en særlig ordning med selvhushold for afviste asylansøgere på Center Avnstrup. En ordning med selvhushold kan være med til at understøtte familiestrukturen i de omhandlede familier, som typisk vil have været indkvarteret i centersystemet i længere tid. Ordningen tager sigte på børnefamilier, der ikke medvirker til udsendelse, således at disse om muligt placeres i Center Avnstrup med selvhushold.

I forbindelse med det aktstykke nr. 157, hvor regeringen afsatte de ekstra 37 mio. kr., tilkendegav jeg, at vi med den faldende belægning på asylcentre også forventer at kunne sikre nogle bedre boligvilkår for børnefamilierne.

I maj 2006, hvor beslutningen om at forbedre forholdene for asylansøgere blev vedtaget, var der i alt 144 familier, der var indkvarteret på et værelse hver. Med den faldende belægning på centrene er boligforholdene blevet forbedret, og der er nu kun 65 familier, der har et værelse hver. Det er fortsat regeringens mål at skabe de bedst mulige rammer for børnene på asylcentre. Vi følger derfor nu op på initiativerne fra foråret med to nye initiativer.

Børnefamilierne på landets asylcentre vil frem mod sommeren få tilbud om indkvartering

på to værelser, og de beboere, der er i udsendelsesfase, og som er indkvarteret på Center Sandholm, får nu også tilbud om kostpenge og dermed mulighed for selv at indkøbe og lave mad. Dette vil kunne ske inden for de nuværende lov-mæssige rammer.

Kl. 11.50

Med de bemærkninger vil jeg sige, at regeringen ikke kan støtte det fremsatte beslutningsforslag.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak. Der er lige et enkelt spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Nu hørte jeg jo bl.a. ministeren henvise til, at der er mulighed for personer, som medvirker til deres eventuelle hjemrejse i den udstrækning de kan, for efter 18 måneder at få et midlertidigt ophold. Men jeg hørte ikke ministeren præcisere, hvorfor det ikke skal gælde for f.eks. de knap 600 irakere, som har opholdt sig i årevis i asylcentre, på baggrund af at de står over for en tvangshjemsendelse på et tidspunkt.

Hvorfor er ministeren så stor modstander af, at de mennesker, som ikke kan vende tilbage, fordi det er for farligt, skal kunne få et midlertidigt ophold i Danmark, for det er jo det, forslaget går ud på?

(Kort bemærkning).

Integrationsministeren (Rikke Hvilshøj):

Det synes jeg sådan set også jeg svarede på, og svaret er, at regeringen synes, at det er fornuftigt, at vi giver den mulighed i forbindelse med, at man faktisk også har samarbejdet om sin hjemsendelse, altså at man selv har vist, at man gerne vil gøre sit til, at man kan komme hjem. Det er muligt at rejse frivilligt hjem til Irak, og det er der også mange irakere der allerede har gjort.

Jeg kunne jo have lyst til at spørge hr. Jørgen Arbo-Bæhr om, hvad vi skal sige til de personer, som faktisk vælger at respektere afgørelsen og frivilligt rejse hjem, hvis det, der giver opholdstilladelse, sådan set blot drejer sig om at ignorere en afgørelse fra Flygtningenevnet og på den måde få opholdstilladelse. Det synes jeg ikke er holdbart, og det ville underminere hele asylsystemet. Jeg synes egentlig ikke, det i sidste ende vil give særlig meget mening.